

R 14237/2
FELIX ORIENTIS SOLIS RADIVS, SEV
ONO MASTICON,
IN QUO

Reverendissimo Perillustri ac Clarissimo
DOMINO DOMINO

JOANNI JACOBO
SCHILLING,

Cathedralis Ecclesiæ Labacensis Canonico,
Phil. & SS. Theol. Doctori, Proto - Notario
Apostolico, Civitatis Craiburgensis Parocho,
NEC NON

*Celsissimi, ac Reverendissimi Principis, & Episcopi
Labacensis ex Comitibus de LESSLIE*

VICARIO GENERALI
DIGNISSIMO, DOMINO DOMINO
AC

PATRONO GRATIOSISSIMO

25. Julii Anno à partu Virginis,

QVo AVstrla In CVnls PrInClpeM DeVota petIt,
AppLaVDIt, MVLta & Læta VoVet LVstra

MICHAEL TAUTSCHER, Hungarus Jaurinensis
A. A. L. L. & Phil. Magister, & SS. Theol. in
secundum annum Auditor Presbyter.

VIENNÆ AUSTRIÆ, Typis Andreæ Heyinger, Universit. Typog.

Reverendissime, Perillustris, ac Clarissime DOMINE DOMINE.

Gnosce, si ceteros inter & celebres humanissimarum mentium applausus musa hodie publicum gratulationis theatrum conscendit. Ne mirum tibi sit, si TUIS advoluta pedibus pagellas hasce exiguas & tenuem ingenii partem Clarissimo honori TUO inscriptum devotissime tibi consecret. Nihil enim sua è penù depromere poterat, quod amplissima animi TUI decora sublimius extolleret:

Cum germanum TUUM baud lateat clientem, te multis ac adeò præclaris eminere dotibus, ut etsi cuipiam in concinnandis iis indefessa sit industria, in enumerandis certe ocyus primordium, quàm coronidem sit reperturus. Hac sanè intexculca suam in tenebris sedem modestiæ TUA sic suadente figere debuisset: atque adeo hac etiam virtutis TUÆ præconia (qua exiles complectuntur pagina) venerandò præterire silentiis fuisset necessitata; nisi demississimus TUI clientis animus ea solùm (qua omnium in ore, omnium in oculis versantur) in debitum referre numerum se obstrinxisset: aut nisi splendescens Magni Nominis TUI festivitas, honor immarcescibilis, gloria ævum perennis è latebris silentiis in famia lucem progrediendi copiam fecissent quàm aptissimam. Adjecit quoque & non minorem prosapia TUA stimulum, alliciebant prærogativa indelebiles, ceterique prudentia TUÆ pyropi moverunt; qua singula dum Carniolia Celsissimi Principis sedes, & rerum à te gestarum spectatrix sentit & loquitur, famia etiam secundissima ad Austriacos extenuata populos perorat. Hinc à tantis regulata motivis tenuitas ad eos aspirare tutissime poterat ausus, quos per tibi gratos TUA in singulos benevolentia præfigurabat. Quare cum ex commemoratis hodie uberrima gratulandi sementis pullulet, desideratam tibi annorum seriem, vitamque ad Cumæos usque dies prolongandam amplius exoptat. Vive Reverendissime, ac gratiosissime Domine Domine! Justitia in violandum columen, Palladis & scientiarum ornamentum immortale, Religionis & pietatis exemplar omnibus numeris absolutum. Vive! & dum inter vernantes gloria TUÆ lauros ornata luce suaviter requiescis, humiles benevolè animò myricas amplectere: Vive, & Patria TUÆ, ut solebas hucusque, commodo solertissime invigila: LESSLI plùs quàm humana sapientia (qua Pannonico quondam sub climate summis elata laudibus, in Austria inauditis decorata præconiis, Roma etiam de sacra Theologia pulpitis gloriosissima locuta est miracula) Vive decori & ornamento. Vive, & egregia tuà potive felicitate, ac tandem mihi in Patriam reduci benignum concede aditum, sic in honoris, & gloriæ TUÆ augmentum incumbens precor.

SUB LEMMATE:

Nec pluribus impar.

Arnia! læta fave, geniales edito plausus,
Festis nam splendet plausibus apta dies.
Magna per Æmonæ resonent & júbila
campos,
Pennatúmque cohors mulceat astra
modis.

Æquoreis Titan clarum caput exerat undis,
Vicinósque suo lumine pingat agros.
Nocturnas absconde tuas argentea flammæ
Luna soror Phæbi; noctis abeste faces.
Exultent valles, mons Gallenbergice plaude!
Altior inde super nubila surgat apex.
Atque Savus (quamvis lapidosus fudet in antris)
Acceleret fessas irrequietus aquas.
Tuque Labacensis torrens nunc ito per aulas
Vernas, & spatio liberiore suas.
Cesset opus, fessosque labor non opprimat artus;
Festivo siquidem fulget ab igne polus.
Lacte graves redeant, pastorum cura, capellæ,
Nec valido cultor dente fatiget humum.

Victima sacra cadat , Tyriis simul ara favillis
Æstuet , & surgant thura cremata focis.
Vósque Labacenses modulis resonante Camænæ,
Adsit Castaliæ nobilis hospes aquæ.
Rhetoricæ sociata cohors ! concentibus auras
Imple ; lætitiæ sint mera signa tuæ.
Pallade dic plenam mentem , dotesque Jacobi.
Dicentem stimulet te studiosus amor.
Nempe diēs teramæna redit , teramata Jacobo ,
Nobilior donis , India furua , tuis.
Talia dum fari licet , & salit excita motu
Mens , meditor laudes , magne Jacobe , Tuas !
Me , trahit attonitum tantarum copia rerum ;
Solaque , quæ caneret , docta Thalia stupet,
Namque es materies metri , qui flectis habenas
Sacras , qui triplici cingis honore caput.
Stellatum virtute caput , divumque minister,
Et lux Carnioli , magne Jacobe , soli.
Qui virtute gravis , nulli pietate secundus :
Palmam cûi semper Stoa vetusta dedit.
Criminis everfor , probitatis provide custos !
Assertor Juris , lumen honósque sacri !
Tu qui Pegaseô scandis pede culmina Pindi ,
Castaliûmque subis , laurea testâ , jugum.
Gloria Carniadûm , LESSLI manus altera dextræ ,
Anchora qui vitæ , spésque salúsque meæ es.
Ast dum Musa canit tantæ virtutis honores ,
Et ruit in laudes officiosa TUAS ;
Parce Jacobe ! precor nostræ Pater optime sortis ,
Hos versus humiles aure favente bibe.
Fertiliore Tuas calamô nam scribere laudes ,
Est veluti parvas axe notare faces.
Nec mihi sunt tantæ demisso in carmine vires :
Quantas fama cupit , quæ super astra volat.

Quare Phœbeæ cingant Tua tempora frondes ,
 Détque Tibi Clarius præmia digna chorus.
 Quid me sacra jubes servare silentia Præses !
 Lingua sagax prodit nomen ubique Tuum.
 Carniolas quivis Te prædicat ore per oras ,
 Clementem laudans per loca cuncta manum.
 Nam nuper mandata dabas , & prompta juvenus
 Obsequitur jussis , státque parata cohors.
 Excisas humeris alii sudantibus ornos ,
 Arsurásque vehunt, grandia tigna , cedros.
 Fornaces animant alii , solidosque refoffum
 In lateres formant , igne coquente , lutum.
 Fundamenta locant alii , terræque cavatos
 Muratâ certant mole replere sinus.
 Ipse hortator ades Præses ! fulvúmque metallum
 Præbes : dextra suis viribus urget opus.
 Machina mox crescit contingens fidera testis ,
 Sedulus & populi tendit in alta labor.
 Hinc monstrant stabiles exstructa cubilia cellas ;
 Hic monstrat validas plurima porta seras,
 Lazarus has , Irúsque domos, miserique subibunt,
 Virque senex , juvenes , fœmina , virgo , puer.
 Omnibus his , Præses , præbebis mitior escam ,
 Hanc etenim poscet sorte repressa cohors.
 Nomine læta Tuo Græcensia testâ triumphant :
 Teque canit Latium : Te pia Roma canit,
 Inclyta Te pariter memorat Florentia , cujus
 Ingenium procures obstupuère Tuum.
 Te Scotum Panorma suum non segnis honorat ;
 Et loquitur laudes ambitiosa Tuas.
 Altæque Doctör ubi tetigisti culmina quondam ,
 Doctrinam quovis concelebrante Tuam,
 Te Tergestini venerantur sæpè penates ,
 Nam spectabat ibi mitra parata caput.

Bis jam Sol adiit gelidæ post frigora brumæ,
Bisque suum tacto Pisce peregit iter ;
Dum Te Teutonici Proceres coluere Jacobum :
Puppis ubi dubiis nostra cucurrit aquis.
Ergò filere jube ! fileam ? dum personat æther,
Vivit & in laudes terra superba Tuas.
Cuncta licèt fileant ; prodet sapientia, virtus,
Et Patriæ summis gesta stupenda sophis.
Sidera clara licèt lateant ; produntur ab auro,
Quod Sol nube tegit, detegit ille suum.
Sicque per aërios dum fama, Jacobe, meatus
Evolat, ac multa Palladis arte nitet.
Æole ventorum Princeps ! venerabile Nomen
Fer Compostellæ per maris arva plagis.
Interea Claræ cytharis properate sorores,
Hâc vos mellifluum reddite luce melos.
Cum porrò magnum Te sæcula nostra loquantur,
Et vatem insignem posteriora legent.
Uberiore lyrâ pariter Tibi laudis honores
Musa canet gracilis (nam novus urget amor)
Atque caput croceo dum Phæbus tollet ab ortu,
Aligera applaudet turba, diemque colet.
Hanc pompam, plausum vulgus spectare laborat,
Exultansque dabit mox bona verba die.
O felix ! possem tantum spectare triumphum,
Atque videre Tuum, magne Jacobe, diem.

SUB LEMMATE:

Firmus sustinet astra.

Non, si terrificis immugiat ictibus æther,
Fulminibusque gravis murmuret ira Jovis:
Non, si terrisonis vomat ebria fluctibus undas
Thetys, tacturas candida testæ poli:
Non, si ferali stomachentur murmure fratres
Æolii, moveant & fera bella plagis:
Non, si de Stygiis emergant spectra cavernis,
Et turbent sacros vultibus atra lares:
Non, non credo Tuum pectus cælestibus ardens
Ignibus horrebit, prælia tanta, minas,
Sed murus stabis sacra pro sede Jacobus
Æreus, & solido cardine postiseris.
Magnus enim eloquiô es; quoties decidere causas
Tempus adest, celsi Principis aula stupet.
Consiliô Proceres proclivis vivis in omnes
Ingens Æmonæ, Lessliadúmque decus.
Quòd si consiliis Respublica sacra levanda est,
Tullius ipse silet: Græcia prisca tacet.
Justitiæ vindex, magnus promotor & æqui,
Sinceræ semper Relligionis amor.
Pro qua mille pati discrimina, mille labores
Mens Tua constanter ferre parata fuit.
Es spes ac columen, fiducia, portus, asylon
Rebus in angustis, consiliúmque reis.
Non gaudes tricis, vanâque sophismatis arte;
Non gaudes, quæ sunt somnia cassa nihil.
Sed solidum Sophiæ fructum, Themidisque sacratas
Pervolvis leges sedulitate gravi.
Ad sublimè tulit Te sanè dextra Tonantis
Culmen: Te magnus nunc comitatur honos,

Excel.

Excelsum nunquid sanxit tibi culmen honoris?

Sanxit & à sacro sole vibrare jubar.

Emeritum KAUNIZ Te magni Præsulis olim

Ad tantum evexit provida dextra gradum.

Tunc quantus prodesse labor, succurere egenis!

Quàm placidis felix cymba volabat aquis.

Æmonam niveis vexit fortuna quadrigis,

Et Tua cura sacras juvit & auxit opes.

Ast hæc quid memoro? nunc Te sapientia LESSLI

Platonem agnoscit Principis ipsa suum.

Noscit in innocuo quòd regnet pectore candor

Tantus, in humano quantus inesse potest.

Noscit, quòd Pallas, Reginaque clara Minerva,

In summa capitis fixerit arce locum.

Sic titulis titulos, superaddere nomina claris

Nominibus virtus ingenerata dedit.

Sint grates Superis! tandem Respublica floret

Sacra; diu fulcrum, quod cupiebat, habet.

Grande quidem, fateor, Præses clarissime, pondus

Te premit; &, credo, grande ferentis onus.

Æolidem nunquam sic lubrica saxa fatigant,

Te vigil ut semper cura, Jacobe, gravat.

Parvula vexat eum concretæ portio terræ;

Incumbunt humeris munera terna Tuis.

Addit ei revolans alternam petra quietem;

Non lenit pondus vel mora parva tuum.

Tantalus antiquos semper subit ipse labores;

Cum veteri semper Te nova cura premit.

Prò Superi! roseum vix crispat Cynthius astrum,

Et cœli axe jubet cedere noctis equos.

Vix & in aërias fertur grex penniger oras,

Ac docili teneros verberat ore modos:

Stat mox cura vigil, quæ fessos increpat artus,

Prò! quantum pacis subrahit illa Tibi.

Frustra

Frustra Insigne Tuum tunc spargit in ora colorem
Pallida ; dum gelidus deserit illa cruor.
Si petis in vernam (quæ curas mitiget) arcem ;
Exagitat fluctus quælibet aura Tuos.
Vix redit Hesperius , morientis præco diei ,
Sertit & occiduis Sol tumulatus aquis.
Æthera linquit avis , tacitæque in fronde quiescit :
Cuncta silent ; vigiles dant leve murmur aquæ.
Exangues rursus circumstant undique curæ ,
Atque insubsidium Pallida spectra cient,
Fors tunc in vitat fallax Tua Morphea Syren
Membra : tamen nullâ fessa quiete fovet,
Non fuit Alcides tunc tantò pondere pressus ,
Dum Lernæa sibi monstra domanda forent.
Atlas nec quondam tanta sub mole gemebat ;
Dum Cœlos humeris , regna superna , tulit.
Excute sed modicum , venerande Jacobe , timorem ;
Provida (Crede) feret dextra Tonantis opem.
Nam nihil est , quod non vincat labor arduus , Illum ,
Et curas animi dotibus adde Tui.
Materiemque Tuis dignam virtutibus urge :
Provenient causis singula digna suis.
LESSIADES vivit Templi celeberrimus Atlas ,
Qui propè divinæ symbola mentis habet ;
Cujus nota fides , Pallas , & parta labore
Gloria Cæsaribus jam renovata tribus ;
Hic tibi tractanti cum laude negotia rerum
Magnarum velox suppeditabit opem.
Ergò tantorum si limina sacra virorum
Incumbunt humeris ; nulla pericla timent.

SUB LEMMA TE:

Sic astra notârunt.

CRâinburgum gaude ! pastori nobile plaude !
Cleand. CLEANDUS, & CINELINDUS.
Purpureas Aurora fores, sua limina, pandit,
Et terras hilaris, nocte migrante, beat.
Sol vehit ignivomus rutilum super Æthere currum,
Immititque suas, dona diurna, faces.
Pastores jungunt calamos, & carmina dicunt ;
Dantque soporiferum frondea tecta sonum.
Totius & Cœli facies formosa renidet :
Pennati & resonat cantibus aura gregis.
Urbs mihi conspicitur Martis non pervia telis,
Inclyta Crâinburgum nomen adepta suum.
Urbs prædives opum, domibusque elata superbis,
Terrigenum illicium ; dignaque tecta virum.
Arte laboratas vestes, ostroque tumentes
Quilibet hac plaudens civis in urbe gerit.
Exultat, plauditque suo pia Fama metallô
Per liquidas pernix aëre lapsa vias.
Siste tuum Cinelinde gradum, linguâque sagaci
Civilis referas júbila tanta gregis.
Cine. Quid sibi pompa velit ? quid tympana pulsa ? quid auri
Splendor ? dic, sibi quid musica turba velit ?
Chare Cleande mihi cum sis benè notus in oris,
Hac in parte tibi grata referre libet.
Ecce ! venit Pastor nostratis providus urbis,
Natalem cujus læta caterua colit.
Hoc pascente gregem magnos urbs auget honores,
Et largas divum fausta reportat opes.
Melle fluunt sylvæ : promanat nectar ab agris :
Hoc duce sævus oves non necat arte lupus.

Phæbus , qui croceis bènè comptus crinibus ardet ,
Illustrat radiò nobiliore plagas.
Hisque tener placidis ludit Zephyrellus in undis ,
Et quas imbricitor vexerat Auster equis.
Aurea virtutum revirescit protinus ætas ;
Nec lolium , aut spinas cultus habebit ager.
Impietas olim statuebat signa triumphi ;
Præbuit hoc victas mox veniente manus.
Hinc ovium Pastor mites habet iste cohortes
Præque aliis promptas , dulceque ferre jugum,
O quot mille suas demittunt agmina cristas
Mentis ; oves vitam quot retulêre suam !
Trux mitesce tygris ! rabidos leopone furores !
Has non Pastoris claudit ovile feras.
Crainburgi Proceres memorant quoque gesta Jacobi ,
Cui virtus apicem , spésque fidésque dedit. *Clean.*
Dicunt : Cumæos hic Pastor vivat in annos ,
Nunquam pascentis prora fatiscat aquis.
Dent Superi Pylia contingere fila senectæ ,
Quæ non præsumat Parca secare manu.
Dicunt : de nostro Lachesis jam demetat ævo ,
Vitæ Pastoris jungat & illa sacri.
Scandit honos , laudésque novæ super astra Jacobi , *Cine.*
Quas vitæ meruit spes , probitasque suæ.
Sic sua Pieriæ cingunt dum tempora frondes ,
Quæ meruit , dantur præmia digna sibi.
Præmia quæ vincunt opulenti munera Cræsi ,
Quidquid & Eöi parturit unda maris.
Censeo nil Firmum , toto quod staret in orbe :
Alternò redeunt tristitia , læta choro.
Post Phæbum latebræ , post veris gaudia luctus ;
Autumni sobolem frigida pellit hyems.
Post flores glacies , crescunt post lilia sentes ;
At laus Pastoris (crede) perennis erit.

Flos oritur roseam tollens de germine frontem,
 Ocyus & tenero læsus ab ungue cadit.
 Virtus Pastoris multas bene nota per urbes
 Quærere fiderea tentat in arce locum.
 Quid Chartago Tui? Macedonia prisca triumphi?
 Quos tot magnanimi sæpè tulère viri.
 Vestris summus hōnor Phæbea est sylua triumphis,
 Possidet hic primum Pastor in urbe locum.
 Vester Mars tantū miseris vincebat arenas;
 Hoc pascente, Stygis limina dira tremunt.
 Vos per sanguineos agros traxère jugales;
 Agmen virtutum hunc tollit in astra Virum.
 Vestra parū solū recreant spectacula cives,
 Hic sua Carniadūm gaudia quivis habet.
 Excepère duces stagnantes sanguine vestros
 Urbes; Hunc sacri Principis aula suum.
 Vos parci miseris sparsistis munera turmis;
 Hic veluti cornu divite fundit opes.
 Parua tibi cecini; pro magnis fuscipe versus,
 Inclyte finis ave? magne Jacobe vale.
 Gloria sis operi iam solvs Debita nostro
 antea portvs eras, nVnCq̃ue beator eris.

C E N S U R A.

Censeo posse imprimi, si ita videbitur Reverendissimo, Perillustri, ac
 Magnifico Domino Rectori.

JOANNES BARBOLAN. SOC. J.
 p. t. Poëscos Professor mpr-

Imprimatur.

F. G. BEUER de BINNEN
 p. t. Universitatis Rector.

F I N I S.